

Q. D. B. V.

A.K.
574
12.

VINDICIAS
SCHOLARUM
IN REPUBLICA
NECESSARIARUM,

AUSPICIIS
RECTORIS MAGNIFICENTISSIMI,
FRIDERICI AVGUSTI,
SERENISSIMI PRINCIPIS REGII SAX. HERED.

DISSERTATIONE PRIORE
PRAESES
M. JO. CONRAD. BOECKMANN,
MAGDEBURGICUS,

ET
RESPONDENS
JO. LEONHARTUS HOLFELDERUS,
GAILSHEMIO - ONOLDINUS,
D. XIX. OCTOBR. C. ID CC IX.

H. L. Q. C
AD BENEVOLAM GENSURAM OFFERUNT.

VITEMBERGAE, PRELO CHRISTIANI GERDESII.

23.

II g
50

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

VINDICIAS
SCHOLARUM
IN REPUBLICA
NECESSARIARUM

VERGILIONIS

RECTORIS MAGNIFICENTISSIMI
FREDERICI AVASTI

DISSERTATIONE PRIORIE

PRÆCER

JOCONRAD BOCKMANN

WAGDEBRECHENS

RAZONABENS

JO FREDERICUS HOFELDERUS

EVILSBERRY ONSPENS

COLLEGIOS COSTS CXX

MAE 9 E

AD TUNNAMANIA MANOVAM OTTAVIANI

MATAMAGNA, ETIO CHRISTIANI CERTAII

.45.

I.

On parvus est illorum numerus atque multitudo , qui ex summa sive ruditate et ignorantia, sive iniuitate et malitia, nunc directe , nunc indirecte , scholarum necessitatem contemserunt semper ac pro nihilo putarunt. Adeo hoc ipsum multa affirmatione , animique pariter constantia et vultu abnuerunt ii , a quibus et praesidium et commendationem bonarum artium officinae certo sibi promittere ac polliceri debebant. THOMAS GAR-ZONVS (1) et JO. BAPTISTA EGNATIVS mihi visi sunt vix verbis exprimere potuisse, quibus quidem sententiis *Thamus*, *Licinius*, *Julianus*, *Valentinianus* Literas, artesque liberales , doctos etiam Homines , scholas denique Christianorum ulti & persecuti fuerint, contra quam a *Julio Caesare* , & *Augusto* , *Vespasiano* item & *Marco Antonino* aliisque summis imperantibus factum esse praeter caeteros docet D. JO. MICRAELIVS. (3)

(1) Lib. cui Tit. *Piazza Univers. im General Discurs von allen Wissenschaften, Künsten und Handwerken insgemein* pag. 17.

(2) Lib. I. Romm. Princip. C. Suetonii Tranquilli vitis Caesarum annexo in vita Licinii pag. m. 491. in vita Juliani pag. 495.

(3) *Syntagma. H. E. L. III. Sect. I. de Scholis sub Impp. Germ. p. m. 157.*

II.

At vero, ne haec res cuiquam forte aliquantulum longius petita videatur, cujusnam, quaeſo, ſcientiam fugere ſinunt V. L. a SECKENDORE, (1) DAV. CHYTRAEVſ, (2) MELCHIOR ADAMVS, (3) JOACH. CAMERARIVS, (4) JO. SLEIDANVS, (5) M. JO. MATTHEſIVS, (6) ABRAHAMVS SCVLTETVS, (7) Magnificus Dn. D. MAYERVS (8) et, quem aegre nunc ſubjungo, GODOFREDVS ARNOLDVS, (9) qui furor *Caroloſtadium*, vero nomine, *Andream Bodenſteinum*, *Nicolaum Ciconiam* ſeu *Pelargum*, vulgo *Claus Storch* dictum, *Marcum Stübnerum*, *Martinum Cellarium*, *Thomam Müntzermen*, *Gabrielem Didymum*, *M. Georgium Morum*, quae pravitas mentis *Paulum Nagelium*, *Jo. Bapt. Helmontium*, *Georg. Laurent. Seidenbecherum*, *Antoniette Bourignon* pluresve tenuit? Illi enim oppidanam ſcholam in tabernam, ex qua panes venderentur, commutarunt, nullam literis operam dandam eſſe, ſed arcanas revelationes et motus Spiritus sancti expeſtandos ſomnianteſ. Hi vero a ſcholis homines et Auditoriis omni contentione revocarunt, mendacia in iisdem proponi, rixarum, altercationum, diſceptationum altrices eſſe, maxima Scripturarum Mysteria negligi, Philosophiam Ethnicam doceri, dogmata conficta ad proprium quaefum traduci, illarum introductione Spiritus Lumen extinctum eſſe afferenteſ.

(1) Comm. de Lutheran. Lib. I. Sect. XLIX. §. 121. Addit. II. p. m. 198.

(2) Chron. Sax. &c. Lib. IX. ad A. M. D. XXI. pag. m. 253.

(3) in vitis Erudit. ſpec. in vita Caroloſt. p. 38 ſeq. in vita Lutheri p. 59. (4) in vit. Pbil. Melanchonis p. 44. 45. 46. ſeqq.

(5) Commentar. de Statu Relig. et Reip. Lib. III. pag. m. 67. Lib. V. p. 128, 108, 109, 110. (6) in den Historien von D. M. Lu-

therſ

tibers Anfang, Lebre, Leben &c. Conc. IV. p. 33, (7) Annal. p. m. 90, 76, 77, 78. (8) Disput. de Carolostad. Gryphisw. A. 1708. bab. §. 8, p. 18, 19. (9) Part. III. der Kirchen- und Kerzen-Historie C. V. §. 4. p. 53. C. IIX. §. 2. p. 72. sq. c. XIII. §. 36. p. 134. cap. XVI. §. 19. p. 160.

III.

Haudquaquam reverentius de scholis locuti sunt *M. Valentinus Weigelius* (1) et *Christianus Hoburg*, (2) seu, quo nomine latitare multo maluit, *Elias Praetorius*. Siquidem turpissime eructando dixerunt: in scholis Christum nec velle nec posse inveniri, Praeceptorem pariter et Discipulum neque Deum neque semetipsum cognoscere, nihil quicquam de interno utrumque testimonio scire, id scilicet magna totam Doctorum multitudinem voluptate afficere, si literas linguaeque callerent, si legere, scribere, disputare, poema facere, alias docere possent, in scholis tantum externum hominem informari in mysteriis divinis, easque non nisi nugatum hominum stabula stercorosissima esse. Quid de iisdem *Quackerorum* turba atque colluvio sentiat, quid censeat, HAMBVRGENSE MINISTERIVM (3) dilucide exponit.

(1) *Part. I. Postill. fol. 93, 96, 195. it. im gütlichen Griff cap. II. p. 10.*

C. XVII. p. 71. conf. c. XXIX, p. 73. &c. (2) Apol. p. 341, 347.

(3) im Quäcker Greuel p. 244.

IV.

Hac nostra aetate cum praedictis aliisque omnia repugna juris, pudoris et officii perfringentibus hominibus *Johannes Langius*, (1) *Godofredus Arnoldus*, (2) et quotquot illos e fanaticorum colluvie tanquam Duces suos sequuntur et venerantur, amicissime conspirant. Vellem *Observator Halensis* fecisset, ut nunc jure liberum eum, intactum sine curatorio censura hinc dimittere possem. Sed velim nolim norunt

A 3

fere

fere omnes os hominis, norunt audaciam. Neque enim satis habuit, hinc inde (3) Scholarum in Republ. necessitatem extenuare, sed eo usque progressus est, ut integro capite vel quasi peculiari observatione (4) sibi causae suae fidem, et auctoritatem, et firmamentum adjuncturo probandum sumeret, Scholas neque necessarias esse neque utiles ad studium sapientiae. Quam quidem hypothesis multo falsissimam profligare in praesenti eo lubentius animum induxi meum, quo minus ignorem, Sumrni Praepotentisque NVMINIS hic rem agi, sicque me demum obsequium Superioribus studiorumque meorum Fautoribus semel iterumque hoc argumentum suadentibus comprobare, quorundam etiam desiderium quodammodo explere, itemque amorem in eos, quos decipere seducereque omnino tentat *Observator*, declarare posse. Ita vero rem omnem diducemus ut in hac Dissertatione veram sententiam, non quidem omnibus, quae pro eadem affterri poterant, sed quibusdam saltem rationibus et argumentis, iisdemque, ut puto, non contempnendis muniamus et corroboremus: in altera praecipuas antiquiorum scholarum hostium acerrimorum, in primisque *Observatoris* objectiones exceptionesque, quas pro stabilienda sua opinione corrasit collegitque, repetamus aequa ac sub examen vocemus.

- (1) *Med. Ment. Praef. §. 2. 3.* Cujus viri odium in scholas merito nuper detexit *Praecell. Fac. Pbil. Ampliss. Adjunctus Dn. M. JOH. JACOBUS FERBERUS*, Fautor noster honoratissimus, pec. Disp. Medicinae Mentis opposita, spec. §. 1, 2, 3. (2) *Haeretiol.* passim. (3) *Tom. I. observationum* (ut Tit. habet) selectarum et ad rem literariam spectantium A. 1700. edit. *observ. II.* §. 5. pag. 30. *observ. III.* §. 3. scqq. p. 36. §. 6, 7. p. 37, 38. *observ. XI.* §. 1, 3. p. 139, 140. *observ. XII.* §. 1. p. 146, §. 5. p. 149, 150, *obs. XIII.* §. 1. p. 152. §. 3. pag. 154. *obj. XIX.* §. 1. p. 279. etc. (4) quae est c. l. *observ. X.* Cur vero eadem *Observatio A. 1704.* cum aliis
Tom. I.

Tom. I. extantibus in Germanicam Lingnam translatâ fuerit,
vel hac potissimum de causa factum esse existimo, ut rudis et im-
peritiae plebecolae animum eo facilius feliciusque occupare pos-
set impia et detestanda hypothesis.

Id autem facturo necessario quaedam praemittenda sunt,
quae controversiae statum spectare censeo, quo deinceps eo
rectius ferri queat judicium. Fiet illud omnium commo-
dissime, si tum qua *Subjectum* tum qua *Prædicatum* pauca
praemonebimus. Velim igitur sciatur; hac vice non quaeri
de scholis universalibus, quibus Gymnasia plerumque et Aca-
demiae intelligi solent: Utrum iis carere nequeamus? Tam-
etsi enim has necessarias esse non negemus, tamen jam pri-
dem eruditæ id orbi literato demonstrarunt, ac quotidiana
testatur experientia, atque, si desideretur, saltem ob argumen-
ti præstantiam, alio tempore ab aliis harum scholarum su-
periorum necessitas præfracte eam negantibus ob oculos
poni facili negotio potest. Sed sermo nobis de iis scholis
est, quas vulgo inferiores, particulares, clasicas et triviales
vocant, quaeque non satis commode ab *Observatore* (1) uni-
versalibus opponuntur, cum illæ his potius subordinandæ
fuerint. Neque putari debet, eam a nobis urgeri tantum
necessitatem, cum scholas in Republ. necessarias esse dicimus,
quae in scholis *necessitatis expedientiae* nomine venire con-
suevit, ubi vel ὡς ἐν πραγμάτῳ observo, quod hac ratione *Obser-
vator* (2) scholarum utilitatem cum earundem necessitate
michi confundere visus sit. Sed quaerimus simul de *necessi-
tate exigentiae vel indigentiae*, sic ut ejusmodi scholas etiam
hoc sensu necessarias esse publice profiteri dubitemus neu-
tiquam.

(1) Tom.

(1) Tom. I. Obs. II. §. 1. p. 27. Verba ejus ita sonant: De scholis multi: multa scripsere confuse plerumque, si non semper, (solus ergo primusque sapit Observator) parvum quod infinitam fere vocis homonymiam non exalte fecerent, partim quod scholas ab Academiis non satis erudite distinguerent etc. quod non dici tantum, sed et probari ostendique debebat ab Observatore. Dabunt quae vocis Homonymiam spectant praeter alios, quos ipse etiam Observator c. l. allegat **BASILIUS FABER** in Lex. ad hunc loc. M. LUDOV. LUCIUS in aerario Marii Nizolii Thes. Ciceron. annexo p. 3887. **HENRY VALESIUS** in not. ad Ammiani Marcellini Lib. XIV, pag. 33. 34. Lib. XXV, in not. p. 442. (2) c. l. Obs. X. §. 2. pag. 114. Ipsius Observatoris Verba ibidem ita fluunt: Per necessitatem vero intelligimus b. l. id, sine quo studium sapientiae verae non potest perfici aut sapientia vera acquiri, et per utilitatem id sine quo sapientia non ita commode ac facile acquiritur.

VI.

Enimvero initio vestigia hujus rei in Scriptura divinior tam V. quam N. T. extant quamplurima. Quid aliud Samuelis, Eliae, Elisei, Gad, Nathan, eorumque successorum auxiliis fuerunt, inquit V. Cl. AUGUSTUS BUCHNERUS (1) quam Collegia quaedam ac scholae publicae juxta ac privatae in usum juventutis Israelitecae ab illis institutae, in quibus, qui docebant, Patres aut Rectores, qui disciebant, Prophetarum Filii appellabantur. Nec facile propter docentium nomen et locorum celebritatem in ignoratione nostra scholae ipsius Servatoris, Jo. Baptiste, Hierosolymitana, Atheniensium, Corinthiaca et aliae plures bene constitutarum Rerum publ. quas JOSEPHUS LANGIUS (2) et MATTHIAS FLACIUS ILLYRICUS (2) recensent, versari debebant.

(1) *Diss. Academ. p. 634. program. 472. in abitum M. Jac. Reichmanni.*

manni. (2) Florileg. Magn. sub. tit. scholae p. 2687. (3) Part. II.
Clavis Script. Tractat. VI. de Stud. S. liter. pag. m. 520.

VII.

Cognoscunt id etiam Parentes et naturae quodam instinctu ad liberorum institutionem ducuntur trahunturque. Philosophiam Chaldaeorum et Aegyptiorum pueri a Patribus dicerunt. Indi et Brachmanes edito infanti Curatorem et Vitae Magistrum custodemque adhibuerunt, ut sub legibus et Magistratibus bonis disciplinis formatus salutaribus exemplis eruditetur. (1) Adeo clara res est, ut plura huc transcribere exempla supersedere jure merito possim. Jam vero nos illi prorsus non sumus, qui affirmemus cum Observatore, (2) solidis Parentibus hoc docendi munus esse relinquendum. Aliorum quippe, quorum eruditio aequa ac virtus nota perspectaque est, curae et fidei ipsorum Liberi sunt committendi. Fieri namque solet, ut ipsimet Parentes quandoque vel summe necessaria atque potiora ignorent, vel facultate clare omnia perspicue et distincte proponendi destituantur, vel ob nimis delicatum singularemque in suos affectum ea, qua fieri oportebat, dexteritate hoc officio defungi nequeant. (3) Ipse Observator id dissimulare non potuit, cum scriperit, plerosque Patresfamilias ad proprios Liberos instruendos esse ineptissimos. (4)

(1) Vid. JOS. LANGILLIS Polyantb. fol. 1496. ad voc. Instit. (2) cit. l. Obs. X. §. 10. sqq. p. 118, 119. ubi, ut in summar. p. 112. dicit, se se respondere praetextibus putat, cur Parentes informationem propriorum liberorum aliis demandent. (3) Conf. Cl. Dn. M. JO. NAGELIT Disp. post. de mutuis iisdemque præcipuis inter Docentes Discentesque officiis §. XV. n. 4. in hac nostra Academia A. 1702. bab. (4) cit. loc. Obs. XI. §. 4. p. 141. Conf. Observ. X. §. 13. p. 119.

IIX.

Nec vero propterea in ejusdem Observatoris (1) illorumque descendimus sententiam, qui pro privata atque domestica

B

ca

ea discere cupientium informatione pugnant, eandemque Scholis auctoritate publica in Rep. constitutis plus justo praeferunt. Apprime ad rem faciunt, quae hunc in modum differit DAN. GEORG. MORHOFIUS: (2) Securior in Scholis bene institutis via est, in quibus et si tardiores sint progressus, firmiora, tamen illuc ponuntur vestigia, & cum ipso iudicio pratico, quod cum annis accrescit, quasi solidatur doctrina. In Scholas ergo publicas potius, si bene constitutae sint in Rep., mittendos esse pueros quam in privatas censemus. Etenim verendum est omnibus bonis probisque, ne domestica educatione mollior sit publica. Tum quoque non raro accidit, ut privatos intra parietes pueri nunc tam frigide agant, ut nolle existimentur, nunc, cum se nemini conferant, ad instar maris inflati subito penitusque tumescant. Quin id mihi etiam nemino non facile dederit concesseritque, majorem vim esse in laudationibus objurgationibusve publicis, quam in privatis. Accedit, quod praefet, ut ii, qui Ecclesiae juxta ac Reip. olim praefici volunt, ab ineunte statim aetate in conspectum plurimorum venire debeant, sique tempestive discant non omnes ut aliquam immanem ac perniciosa bestiam pestemque fugere. Quid? quod hoc modo, hoc pacto puerorum animi ad arctissimam quandam conjunctionem omnique tempore jucundissimam vitae atque officiorum omnium societatem sensimque et caute praeparentur. (3) Relinquitur ergo, propter exiguum Docentium numerum et multitudinem in Rep. discentium informationes privatas sine publicis institutionibus non sufficere, quod omnium maxime Scholarum publicarum necessitatem exigentiae in Rep. probat.

(1) cit. loc. Obs. XII. §. ult. p. 151. Produc verbā integrā, quae hujus sunt tenoris: *Et quamvis plurimi incomparandis inter se Scholis privatis et publicis communiter has prae illis extollere soleant (conf. Quintil. Instit. Orat. L. I. c. 2.) tamen cur et hic dissentiāt, cāu-*

causas non solum dixi in dicto Mensē Novembr. sed et eae partim ex dictis Obsf. X. n. 10. sqq. patrim ex iis quae suo loco de vitiosa origine Scholarum publicarum dicemus, patescent. Sed nituntur haec omnia falsa hypothesi, quam §§. antec. quodammodo profligavimus, id quod pace Observatoris dixerim. (2) Tom. I. Polibij. L. II. c. X. de curriculo Scholast. n. 2, p. 481. (3) Vid. praeter M. FAB. QUINTILIANUM aliosque ap. M. ANDREAM GARTZAEUM Disp. Schönborner. Disp. V. de Patria et berili sociate quaest. 7. JO. FUNGERUS de puerorum disciplina et recta educat. p. 31. sqq. M. ADAM. ROMANUS Part. Problem. Congress. Philos. Cent. I. Sect. VI. q. 9. D. PHIL. HENR. HOENONIUS Disp. Polit. Disp. V. §. 7. p. 216.

IX.

Ausim praeterea affirmare, *Observatorem* hactenus aut non perspexisse, aut certe, quod tamen vix ferendum in homine Christiano perspicere noluisse quorumvis in lucem editorum conditionem atque naturam. Quaesiverim ego ex eodem: Num omnes, qui nascuntur, literas legere aut exarare valeant? Interrogaverim ipsum hoc: Utrum notitiam fundamentorum pietatis ac salutis habuerint omnes, qui in lucem unquam suscepti fuere? Rogitaverim: An mente repetere possit tempus, quo recens natos omni virtutum genere et morum elegantia praeditos vidisset? Recte ARISTOTELES dixit: *intellectum esse instar tabulae rafae, cui a Natura nibil, praeter ea quae sunt connata, inscriptum.* Veram esse PLATONIS vocem, *nullam bestiam puero intractabiliorem,* proh dolor! quotidie satis superque intelligunt in Scholis publicis docentes. Et graviter omnino MICH. HAVEMAN-NUS: (*) Scholae sunt pietatis officinae, Ecclesiae Seminaria, Reip. fulcra, artium et lingvarum nutrices, formatoria, NB. quo eunt beluae, redeunt homines, pulchra et optabili metamorphosi. Haud quam vero haec mala soleae privatae institutiones tollere valent.

(*) Lib. de Metb. Sect. I. c. XVI. p. 169.

B 2

X. Ad-

X.

Adhaec res clarius patet, si consideremus praesentis seculi statum tristissimum. In ea incidunt tempora, quae ob malitiam et proteruitatem hominum a nemine defteri satis possunt ac deplorari. Quidam e nostris surrexerunt, qui nescio quas horrendas et monstrofas hypotheses in publicum producunt, evomunt, disseminant. Ingemiscunt hujus aetatis nostrae conditioni Magnificus Dn. D. FECHTIVS, (1) Magnificus Dn. D. WERNSDORFIUS, (2) Excell. Dn. Lic. NIEHENCK, (3) Patroni Praeceptores, studiorumque meorum Promotores nunquam non demisse colendi, atque ad unum fere omnes Theologi malum ipsum probe expendentes. (4) Sed vero ita furentibus vix amplius resisti poterit hominibus, nisi bene in Rep. institutae Scholae publicae conserventur, defendantur. Tum certe futurum est, ut ex his prodeant pii atque docti, qui que quovis loco ac tempore huiuscemodi se se intempestivis ausibus serio objiciant, nihilque omittant, quod ad tuendam Numinis gloriam et Reip. procurandam salutem et cuiusque proprium commodum promovendum facere videtur.

(1) *Prael. publ. in Nov. Theol. Indifferentist. Prooem. §. 1, 2.*

(2) *Disp. de Indifferentismo Religg. in genere 1707. habit: statim sub initium et Disp. III. de eodem argumento contra Fridlib. pag. 8.* (3) *Compend. errorum Pietist. praefat.* (4)

Vid. adhuc e multis Magnificus Dn. D. V. E. LOESCHERUS in Disp. do Schwenckfeld. in Pietismo renato Prooem. item in allocutione ad S. Literarum Cultores in hac nostra Academia in tristissimo funere Magni nostri D. IO. GEORG. NEUMANNI,

XI.

Sic igitur accedit, quod tanta et tam varia in Rep. Scholarum publicarum bona sint, ut digne satis exprimi a quoquam vix possint. Quilibet bonus ultro fatebitur: in his pue-

ros

ros ad exactam potiorum Religionis purioris capitum, bonarum artium et Lingvarum cognitionem suaviter abduci. Quibus ita rite positis fundamentis facile majora deinceps in Academiis *q̄ebodoξiac* laude et docentium celebritate valde conspicuis superflui queunt. Cum primis ea pietate ipsorum pectora imbuunt fideles Praeceptores, ut Numen sanctissime colant, ubi ubi sint, revereantur, Ejusque Praecepta diligenter obseruent: Ac proinde falsum illud crimen *Observatoris*, (α) Scholas pietatis i. e. verae sapientiae studium negligere, statim concidit et extinguitur, ipsa quotidiana experientia contrarium aperte docente. Autores iis quoque sunt, ut *τὸπεῖνον* in omnibus actionibus respiciant, nec Proximum temere laedant, sed per modestiam et diurnam nocturnamque vigilantium ac patientiam in quibusdam perferendis laboribus Deo, Ecclesiae, Reip. servire famamque sibi claram ac stabilem comparare studeant. Hinc seminaria Pietatis, morum et virtutum; (β) Hinc templa et domicilia verae Pietatis, Lingvarum et artium officinae, arteriae in Ecclesiam, orthodoxam Religionem, in Remp. pacem et concordiam diffundentes, rerum omnium quae ad tuendam humanam societatem pertinent, Magistrae et Matres; (γ) Hinc Reip. elementa et partes (δ) a plerisque vocantur. Quodsi vero haec tanta bona Reip. sine scholarum publ. usu acquiri non possunt, quasi sua sponte sequitur, illas dicto modo esse necessarias.

(α) *Tom. I. Observat. III, §. 5, p. 37.* Sribit Observator ibidem banc in sententiam: *Quodsi cum quibusdam aliis urgeres, in scholis tamen intentionem docentium esse, ut auditores evadant docti, in concionibus, ut pii, nihil aliud efficeres, quam ut quidem distinctione illa satis evidenter notares defectus communes scholarum, pietatis i. e. verae sapientiae studium negligentium.* Videtur quidem Observator pag. seq. sese explicare, sed latet angvis in herba, ut quivis facile animadvertet, et in conflixi, si desiderabitur, a nobis ostendetur. (β) *ut Cl. Dn. M. IOACH.*

MANTZELIUS in *αρετογραφίᾳ Paedagog.* pag. 8. in not. obseruavit in der Schul-Ordnung Ducis AUGUSTI Administratoris Magdeburg. edit. Halae 1658. pag. 7. (γ) vid. HOENO-NIUS cit. loc. disp. V, § 5, 6, pag. 215. BUCHNERUS eir. loc. program. CXI, pag. 214. (δ) conf. MICRAELIUS Aphorism. de Regia Polit. Scientia disp. V, §. 6, No. 2. Evidenter Observator Observat. XII, § 1, 2. reicit elogia a CHRISTOPHORO BESELDO Academiis tributa; sed non opus est, ut eidem respondeatur, partim quod nunc non disputemus de Academiis, partim quod nemo ei jure succensere posse, qui nulla iniquissimam Observatoris censuram responsione dignatur.

XII.

Prorsus ac omnino insuper notari meretur ingens discrimen atque periculum, in quod tam Ecclesia quam Resp. vocantur, si scholas publicas e mundo tollere velis. Ac illa quidem consistere non potest, eo quod quilibet id esse verum putaverit, quod modocunque ab ipso prolatum fuerit, et diversarum Religionum tolerantia Ecclesiastica cunctis valde metuenda sit. Videris, quantam fenestram ad Atheismum, Scepticismum, Libertinismum, Indifferentismum patet feceris. Haec vero tunc nulla est, cum si qui adhuc ad gerendum Magistratum accedunt, bene hoc officium administrare neque sciant, neque velint, neque possint. Qui sciat, in quo omnis notitia eorum, quae ad felicem Reip. administrationem requiruntur, desideratur? Qui velit, omnes qui leges, divinas et civiles, susque deque habet? Qui possit, cui non nisi res est cum improbis planeque perditis civibus? Atque ad haec tanta mala declinanda iterum solae privatae scholae non sufficient.

XIII.

Denique tenere non possum, quin declarem rem satis, ut
puto,

puto, evictam, et πέρις ὅμη demonstratam quibusdam ad-huc clarissimis illorum testimentiis, qui summam scholarum in Rep. necessitatem probe cognoverunt, eademque *Observatorem* recte intueri jubeam. In his principem locum merito obtinet D. MARTINUS LUTHERUS, quippe ad cuius verborum recitationem tanto me citius, tantoque libentius recipio, quo magis mihi in mentem venit recordari, alibi (1) ad illum magni nominis Theologum ab ipso *Observatore* esse provocatum. Hoc autem modo B. Vir differit: *Wenn ich vom Predig-Ampt und andern Sachen ablassen kündte, so wolte ich kein Ampt lieber haben, denn Schulmeister oder Knaben-Lehrer seyn. Denn ich weiß, das dis Werk nechst dem Predig-Ampt das allernützlichst, grösst und beste ist, und weiß dazu noch nicht, welches unter beyden das beste. Denn es ist schwer alte Hunde bändig und alte Schelcke fromm zumachen, daran doch das Predigt-Ampt erbeit, und viel umsonst erbeiten muss, aber die jungen Bäumlein kan man besser biegen und ziehen, obgleich auch etliche darüber zubrechen.* (2) Liceat mihi nunc testem citare D. PHIL. MELANCHTHONEM praeclare ita sribentem: *Wie trößlich ists für einen Schul-Diener, daß er mitten unter die jungen Kinder sitzen mag, daran GOTT der HERR einen sonderbabren Gefallen hat, und die zarte Jugend unterweisen, wie sie GOTT recht dienen, und zu nützlichen Werckzeugen der Christlichen Kirchen gedeyen mögen.*

(1) *cit. loc. Observat. XIX, p. 282, ubi FRIDEMANNI BECHMANNI sententiae de informatione liberorum in statu integritatis contrarium, ut putat, ex Lutherio objicit; sed quod ingenue fateor, saltem ex allegatis ab Observatore Lutheri verbis plene perspicere hoc dum haud potui, qui B. Virum in suas trahere partes contra Bechmannum queat.* (2) *Opp. Tom. V. Jenens. Germ. in der Predigt, daß man Kinder zur Schule halten*

halten solle fol. 184. Quam concionem uinam Observator cum scripto an die Bürgermeister und Raths-Herren aller Städte deutsches Landes, daß sie Christliche Schulen auffrichten und halten sollen Opp. Altenburg. Tom. II, p. 804 - 815. legeret relege- resque! (3) ap. Dn. M. MANTZELIUM Orat. Inaugur. de qua- tuor Virtutibus cardinalibus Paedagogi p. 12. in not.

XIV.

Nolo Autores cumulare, quandoquidem Observator ipse recte et merito confiteatur, ad unum fere omnes doctos a se dissentire in hoc argumento, (1) et praeter THOMAM CRENIUM nullum amplius in partes meas descendenter cito. Prolixiuscula celeberrimi Viri verba videri poterant, sed notatu longe dignissima. Quorumvis, inquit, (2) ingeniorum pueros ad scolas admittere, imo omnes ex aequo, quemcunque sibi ipsis scopum et finem vel eorum parentes illis praefixerint primis annis, scolae tradi aequum censeo, cum ut pietatem, et capita doctrinae Christianae recte addiscant, tum ut legere, scribere et numerare doceantur, cuicunque generi vitae sese sint dedituri. Ita enim in omni statu homines magis pie educatos et rebus domesticis etiam utiliores habituri sumus. Et optandum erat, nemini jus civitatis alicujus communicari, nisi capita pietatis teneret, et legere, scribere, rationesque domesti- cas confidere posset, ut sine quibus rei suae privatae bene praeesse nullus paterfamilias queat. Tum demum enim Res- publicae bene sunt constitutae, quando privatae cuiusque sese recte habent, et contra, si secus.

(1) cit. loc. Oserv. X, §. 12, pag. 117. (2) Tractat. de Philolog. Stud. Liber. et doctr. informat. et educat. literar. Generos. adolescent. spec. ad Joach. Pastorii ab Hirtenberg de Juventut. instit. rat. Diatrib. p. 224. in not.

TANTUM.

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

